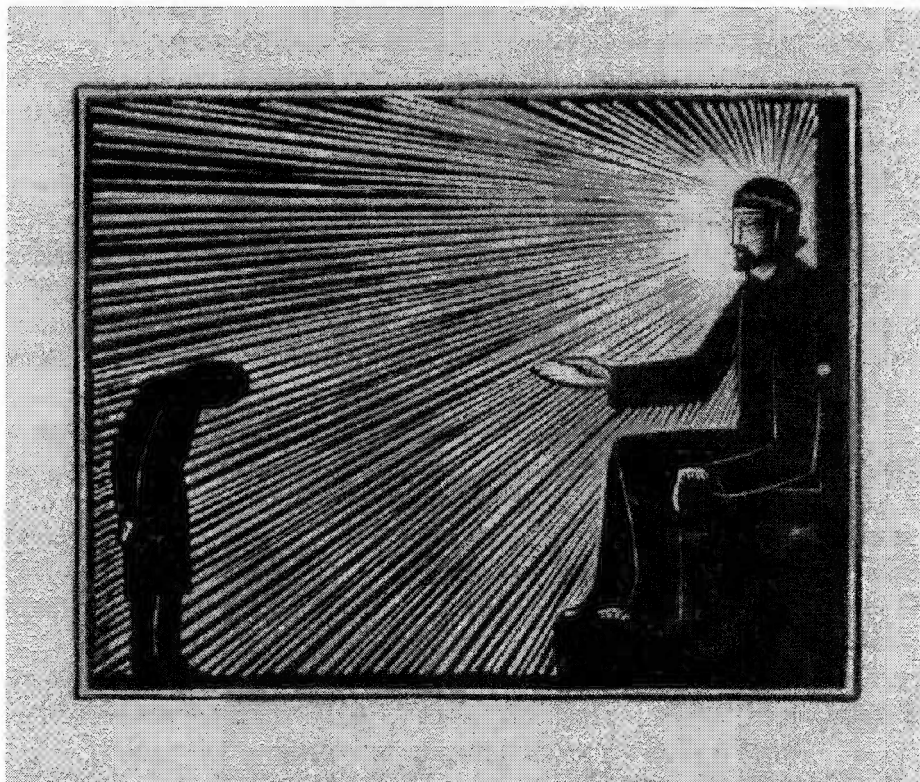

ZPRAVODAJ - 11/MMIV

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

JEŽÍŠ VE VÝTVARNÉM UMĚNÍ 20. STOLETÍ:
Poslední soud (Eric Gill)
čti J 12,44-47

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

„Nesud'te, abyste nebyli souzeni.“

Matouš 7,1

Pán Ježíš nás napomíná, abychom se navzájem nesoudili. A máme pak tedy vůbec právo o někom druhém říci: tohle je špatně a tohle dobře? Pokouším se urovnat si myšlenky (s pomocí knihy J. Augustyna), snad to může být pomocí i pro vás:

Zákaz nesoudit se týká srdce, svědomí. Zabraňuje nám vydávat jednoznačné odpovědi o nejhlubších motivačních lidských tužeb, slov a jednání. Nedovedeme zhodnotit vnitřní stav druhého člověka, nevidíme do jeho srdce – vždyť dokonce i vhléd do vlastního srdce máme omezený. *Nesud'te* znamená: nevyslovujte jednoznačné mínění o zlu lidského srdce, protože nevidíme do jeho hlubin – a protože, navíc, ho nemůžeme zbavit zla. Vhléd do lidského srdce má pouze Bůh a jedině on je může od zla osvobodit. Jedině on odpouští hříchy.

Jako souzení člověka však nelze chápat popis vnějšího, okem viditelného ovoce lidského jednání: krádež zůstává krádeží, vražda vraždou, lež lží. Špatné ovoce lidského jednání je třeba nazvat správným jménem a jednoznačně je označit. Ježíš řekne také, že za zlým ovocem se ukrývá špatný strom – zlé srdce (Mt 7,17-20), ale zabývat se jím už přesahuje naše kompetence. Uvádět do života Ježíšův výrok o nesouzení tedy znamená rozlišovat čin od člověka, hřích od hříšníka. Pojmenovat hřích a nesoudit hříšníka.

Nesud'te však na druhou stranu neznamena ani naivní příkaz „snažte se vidět jen dobro“, nebo „on to určitě nemyslel špatně“. Také to by byl soud o lidském srdci, byť s kladným znaménkem. Ježíš nám nepřikazuje, abychom lidem přisuzovali dobré úmysly tam, kde vidíme zlé ovoce jejich jednání.

Na závěr podobně apoštol Pavel: „Nevyslovujte soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, zjeví záměry srdcí.“ (1K 4,5)

Aleš Wrana

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Aktuality ze schůze staršovstva

Staršovstvo se zběžně seznámilo s obsahem listu s. Jaroslavy Vránové, který rozdávala při bohoslužbách 19. září 2004, a také si připomnělo obsah článku br. Martina Slouky ve Zpravodaji č. 7-8/2004, na který tento list reagoval. Shledalo, že

- br. M. Slouka v článku vyjádřil jen svůj osobní názor, že peníze, kterými podporujeme ostravskou Diakonii, by mohly „účinněji pomoci jinde“. Navíc je z jeho článku zřejmé, že chtěl být především podnětem k diskusi o možnostech naší dobrovolnické pomoci Diakonii.

- podstata obvinění, která s. J. Vránová vznesla, je proto neodůvodněná

- také nesouhlasíme s tím, že svůj list rozdávala při bohoslužbách a tím narušovala pořádek, šířila jej i mezi naše pozvané hosty z ostravského Střediska Diakonie, kteří vůbec nemohou znát souvislost celé věci

- staršovstvo chce rovněž povzbudit všechny, kdo byli v listu s. J. Vránové napadeni

Konfirmační cvičení probíhá v tomto školním roce nově v pátek (kvůli návaznosti na mládež). Přesun se podařil, všichni konfirmandi se mohou účastnit i v novém termínu.

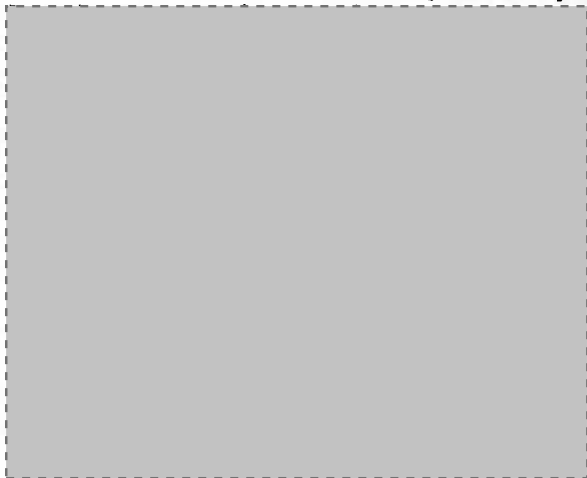
Se Slezskou církví se budeme podílet na přípravě a vydání sborníku ke stoletému výročí našeho kostela (2005).

Vyhovíme Slezské církvi a pro termín 14. listopadu jim propůjčíme sál pro jejich bohoslužby (budou je vysílat i do rozhlasu, proto chtějí menší kompaktnější prostor).

Našemu středisku Diakonie věnujeme dar 21.000 Kč (k již dříve v letošním roce darovanému – viz minulý Zpravodaj).

Byl schválen rozpočet pro práci s dětmi a mládeží pro školní rok 2004/2005 (podrobnosti v příštím čísle Zpravodaje).

Významnější narozeniny: Listopad 2004

Adventní věnce

R. Wranová a E. Krupová přijímají od neděle 7. listopadu vaše objednávky na výrobu adventních věnců (podobných těm, které prodávaly v předvánočním jarmarku loni).

ZE ŽIVOTA DIAKONIE

Pečovatelská služba našeho střediska Diakonie

Jmenuji se Marcela Pokorná a jako pečovatelka pracuji ve zdejším středisku čtvrtý rok. Byla jsem vybrána, abych Vám přiblížila náš běžný pracovní den.

Ráno po příjezdu na pracoviště si vyzvedneme klíče jednotlivých klientů, pokynů na celý den a za jakéhokoli počasí se vydáváme napříč Ostravou, ne pěšky, ne autem, ale městskou hromadnou dopravou.

Každá pečovatelka má průměrně 3 až 6 klientů (podle obtížnosti) a běžnou osmihodinovou pracovní dobu. Také se vždy jedna z nás účastní služby o víkendu. Tato služba se pravidelně střídá.

Ke klientům se dostáváme na předem domluvenou dobu a naše skutečná práce začíná.

Z centra města se vydám tramvají na okraj Poruby, kde bydlí má první klientka. Paní je nepohyblivá, proto postupně dělám vše

potřebné od hygieny, podání léků až po snídani a obvykle se najde čas i na kus řeči. Po hodině a půl odcházím dál do centra Poruby, kde žije má v pořadí druhá klientka pro tento den. Tu vykoupit a následně provedu úklid dvoupokojového bytu. Když odcházím, musím spěchat, abych stihla do 11 hodin vycházku paní, která mě už netrpělivě čeká. Musíme to stihnout do oběda, který se v domově důchodců podává ve 12 hodin. Pak opět hurá na tramvaj, jedu do Zábřehu podat oběd klientovi, který nechce trávit čas u jídla úplně sám. Potom už je to jednoduché: cestou nakoupit a následně donést nákup paní, která bydlí na Fifejdách. Můj pracovní den je skoro u konce, ještě odevzdat klíče a požadavky klientů paní vedoucí a hotovo.

Naše služby, ba ne, nemohu říci jen služby, ještě lépe naše povolání není jen o fyzické pomoci, ale také o tom sžít se s nemocným nebo starším člověkem. Snažíme se s klienty promlouvat o jejich starostech i radostech. Dát jim najevo, že nejsou na strasti tohoto světa sami. Dát jim, alespoň dočasně, kus svého času i kus svého srdce.

Jak to však bývá, vše jednou končí. Tak i my se musíme umět se svými klienty rozloučit, až přijde jejich čas. Jsou to těžké chvíle, ale vzpomínky na „našeho človíčka“ vždy zůstanou.

Jednou týdně je porada všech pečovatelek, kde projednáváme připomínky klientů i naše.

Myslím si, že když se budeme k sobě chovat všichni tak, jak to má být, zjistíme, že svět začíná mít opravdu růžový nádech.

A co říci na závěr? Snad jen to, že pro nás všechny, kteří zde pracují, není naše práce pouze povoláním, ale je to kus života, který dáváme druhým.

Marcela Pokorná

Článek je prepisem příspěvku předneseného při setkání zaměstnanců Diakonie a členů sboru v neděli 26. září. (pozn. redakce)

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Konference „Být křesťanem v zaměstnání“

Na začátku října jsem se zúčastnila konference s názvem „Být křesťanem v zaměstnání“, která se konala v Brně. Byla jsem tam pracovně (jsem zaměstnankyní Slezské Diakonie v Havířově), ale

uváděla jsem své členství v ČCE Ostrava a tak mi dovoluňte se s vámi podělit o pár myšlenek.

Po troše historie jsme se s panem Milanem Číčem z Slovenska dostali k tomu, že dnešní společnost potřebuje „modelovat s podporou hlásání“. Tzn., že lidé už nechtějí slyšet evangelium, ale potřebují vidět jiný život a být uprostřed něj. Např. křesťané, kteří se podílejí na vnitřních procesech v organizacích, sem mohou vnášet alternativní metody práce prosycené hodnotami Božího království.

James Featherby, úspěšný právník z USA, nás asi všechny zasáhl novým pohledem na kolektiv, ve kterém pracujeme, ať jsme instalatéry, úředníky, či doktory. Zamýšleli jsme se nad jednotlivými kolegy v pozici „mých sborovníků“. Když pochopíme, že jsou „mým stádem“, o které mám pečovat, protože mě tam Ježíš poslal (sám tam totiž chce jít!), začnou se na mysl drát tyto otázky: Zajímám se i o jejich rodinu? Dávám jim lásku od Boha? A podle L 4,18 pak můžeme přemýšlet na tím, kdo z mých blízkých spolupracovníků je „chudý“ (zajatcem svých emocí či křivd z minulosti), kdo je „slepý“ (nevidí potřebu Boha), kdo potřebuje novou šanci (protože už nemá naději pro budoucnost), kdo je stále se vším nespokojen a veden jen úkolem, jenž musí zvládnout... Doporučuji zamyslet se a doplnit si konkrétní jména podle aktuální situace - netýká se farářů nebo ano? Ježíš sem přichází vyhlásit naším prostřednictvím léto své milosti! „A protože jeho největším nástrojem je láska, miluj svůj pracovní tým!“

A nemohu zapomenout ani na poslední přednášku. Měl ji opět Milan Číčeľ. Tentokrát se zabýval naší rozdvoujeností: Jsme jiní v neděli ve sboru a jiní v pondělí v práci? Nejdůležitější je, abychom našli každý svou identitu a před Bohem měli pokoj v tom, že tam, kde jsme, je místo podle jeho vůle. Dále záleží na tom, v jaké životní etapě zrovna jsme. Ovšem většina z nás dřív nebo později bude chtít dát svému počínání smysl. Pak se stává, že i z dobře placených míst odcházejí lidé, kteří následně zakládají dobročinné organizace – souvisí to s krizí středního věku? Dotkl se také problému bohatých a úspěšných křesťanů, které sbor zná jen, když se staví modlitebna, nebo na ně naléhá, ať vyjdou ze své neduchovnosti a pracují v křesťanské službě.

I v dalších přednáškách a workshopech se objevily zajímavé a přínosné myšlenky, ale ty vám v případě zájmu raději sdělím osobně, ať neodradím zbytek čtenářů příliš dlouhým příspěvkem. Na závěr jen poslední myšlenka: „Cílem dne není práce, sbor ani rodina, ale Boží království“ (J. Featherby). *Petra Kluzová*

K ZAMYŠLENÍ

Otevřený dopis o kartářství a astrologii

Milá sestro v Kristu,
přemýšlím teď hodně nad tím, jak Vás zarmoutilo, když jste se dověděla, že někteří v našem sboru vyhledávají kartářky a čtou horoskopy. Vždyť to Bible odsuzuje, vždyť je ohavnost před Pánem Bohem. Představovala jste si, že bych to jako farář měl takto jasně odsoudit. A já jsem Vám nedokázal v ten okamžik říci, proč se zdráhám mluvit takto přímočaře. Potřeboval jsem pár dní odstupů, potreboval jsem si sednout k počítači a své myšlenky uspořádat. Stejně však ještě stále nevím, zda se mi podaří objasnit, jak celý problém vidím.

Nejdříve musím říct, že naprosto souhlasím s Vaším názorem na kartářství a astrologii. Je to pohanská cesta, modloslužba. Lepší cestou je, když jsme poslušni Pána Boha, když místo v kartách a hvězdách hledáme v jeho Slovu, když i ve chvílích životních krizí a problému se dovedeme důvěřivě spolehnout na něj. Je lepší, když zákaz věštcství přijmeme jako jasný, a dále nad ním nehlobáme.

Mám však zkušenost, že k nám toto pokušení často promlouvá na způsob hada v ráji. Tyto techniky se nám přece jen zdají lákavé. Zaslucháme, že komusi kartářka dobře poradila, letmo nahlédneme do horoskopu a připadá nám, že nám o nás samotných říká něco nového a důležitého. Jeví se to jako pomoc, obohacení života. A stejně jako v rajské zahradě se k lákavosti pokušení přidává výčitka vůči Bohu: proč nám odpírá toto dobro? Proč ho před námi žárlivě střeží? My přece máme právo mezi konkurenčními cestami volit, anebo si z každé vybrat to, co se nám osvědčí. Co je na tom špatného? Tak se holt ptá i leckterý evangelík, a jednoduchá odpověď mu přijde k smíchu. Když slyší zákaz, tak ho ta věc začne spíše přitahovat – jako strom poznání dobrého a zlého v rajské zahradě (Gn 3,1-6). Stále totiž pro nás někdy platí ono staré: chceme být jako bohové, chceme si sami rozhodnout, co je pro náš život dobré a co zlé.

A já častěji s lítostí sleduji, jak dobře to pak s některými lidmi dovede pokušení zaonačit. Třeba jen pozvolna se to, co vypadalo jako obohacení života, začne projevovat jako jeho užíraní. Ten, kterému bylo dáno toto zdá se „vyšší“ věštecké poznání, začne teď hledat souvislosti mezi věcmi a událostmi i tam, kde by ho to do té doby ani nenapadlo. Mnoho běžných událostí začne považovat za znamení. A mnoha jevů se bude lekat jako znamení

špatných. Neklid v jeho srdci prostě nebude uklidněn, nýbrž naopak posílen. Sám sebe bude sledovat i v mnoha podružnostech, řečeno na Lutherův způsob: za každým pšoukem bude hledat vyšší moudrost. - Neříkám, že takto hluboko se propadnou všichni, kdo si v nedělních novinách jen pročtou svůj horoskop. A přesto je pravda, že si máme dávat pozor už na každé nakročení směrem k fatalismu (totiž k názoru, že můj život je svázán osudem, pevně a neodvratně určen), kdy se vzdávám své svobody a tím i své zodpovědnosti. Nechám se postupně spoutat a „odživit“.
(Představuji si totiž ono věšectví jako pavouka, který mě chce chytit do svých sítí, a když se mu to povede, omotává je stále těsněji kolem mne.)

Milá sestro, jsem rád, že jsme spolu mohli mluvit také o prosté víře k Boha, kdy mu mnoho svých problémů a pochybností jednoduše odevzdám, a kdy se za to, s čím si nevím rady, spíše modlím, než abych o tom mnoho hloubal. Věřím, že z takového trpělivého svěřování může v srdci člověka růst jiná moudrost, ta, která vede k životu. A tu považuji za jediný protilek proti všemu modlářství. „Důvěřuj se v Pána, o duše má.“

Váš farář aw

Nihil novum sub sole – Nic nového pod sluncem

Ve Zpravodaji (např. č. 4, 5 aj.) se občas objeví různé informace o tom, jak naše mládež využívá volna k vzájemnému setkání mladých lidí z různých sborů. Bývalo tomu tak i za dob našeho mládí, tedy před 60 a více lety. Tehdy jsem byl členem Sdružení mládeže ve sboru v Hranicích.

V roce 1943 jsme dohodli společný výlet sdruženců z Přerova, Prusinovic, Valašského Meziříčí, Brna a Hranic do Beskyd. Dojeli jsme do Rožnova a „vyšlápli“ si do Beskyd. Vůdčí osobností byl br. Čeněk Šimonovský, pozdější náš farář v Prusinovicích a Hrubé Vrbce. Na Radhošti nám udělal kratší „lesní“ či „polní“ bohoslužby, zazpívali jsme si a po poledni sešli dolů a rozjeli se do svých domovů. Vše v pořádku, ale...: za pár dní nám do Hranic došel dopis od br. faráře Šourka z Hrubé Lhoty, v němž náš výlet dost tvrdě odsoudil s tím, že místo na řádných bohoslužbách v kostele se scházíme pod sochou pohanského boha Radegasta. Dosti se nás to dotklo, vždyť nikdo z nás nic takového nemyslel - inu - názory mohou být různé. Vždyť na taková a podobná setkání vzpomínáme celý život a z takovýchto setkání se později uskutečnilo i několik šťastných manželství. Tyto manželské

svazky trvají dodnes, a nelze říci, že by podobných manželství bylo málo. I zde je to způsob seznámení a dovolují si tvrdit, že je rozhodně lepší než setkání na diskotékách nebo při jiných podobných příležitostech (párty apod.). Rozhodně zde hrají velkou roli společné základy víry.

Do budoucna si lze přát, aby vztahů, navázaných ve Sdruženích mládeže, přibývalo.

Jan Kostruch

FARÁŘSKÉ STRÍPKY

Jedu takhle přes Ostravu tramvají, a ženský hlas z reproduktoru ohlašuje název zastávky u hejtmanství jako „...rajský úřad“. Hned jsem se zasníl. Vydrželo mi to až na Mariánské náměstí.

aw

INFORMACE O SBORU

Služby, které vám, vedle pravidelných shromáždění zmíněných v programu sborových aktivit, **rádi poskytneme** (podrobnější informace u kazatelů sboru):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

Adresa: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

Telefon: 596 122 943

E-mail: cce.ostrava@volny.cz

Web: www.volny.cz/cce.ostrava

Faráři: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

Roman Mazur (596 787 437)

Kurátor: Tomáš Jelínek (596 923 728)

Bankovní spojení: 16 44 32 93 59/0800

Redakční rada sborového Zpravodaje: J. Drozdová, P. Holibka (www), D. Krupová, R. Mazur, M. Slouka, A. Wrana (všichni přijímají vaše případné příspěvky)

PROGRAM: LISTOPAD 2004

Není-li v závorce uvedeno jinak, akce se koná v "areálu sboru" - to je v kostele, v Třanovského sále, v presbyterně nebo v prostorách fary (Husovo nám. 3 a 4).

ÚTERÝ 9. 11.: 9:00 Kavárnička

STŘEDA 10. 11.: 15:00 dorost (= vyučování náboženství)

17:00 biblická hodina 18:15 staršovstvo

PÁTEK 12. 11.: 16:00 konfirmační cvičení

17:00 středoškolská mládež

NEDĚLE 14. 11.: 8:30 bohoslužby

ÚTERÝ 16. 11.: 9:00 Kavárnička 19:00 starší mládež

STŘEDA 17. 11.: dop. odjezd části mládeže na celocírkevní školení do Bělče

PÁTEK 19. 11.: 16:00 konfirmační cvičení

17:00 středoškolská mládež

NEDĚLE 21. 11.: 8:30 bohoslužby 17:00 Kostel pro všechny - pěvecký sbor Revelation (rock, gospel)

ÚTERÝ 23. 11.: 9:00 Kavárnička

STŘEDA 24. 11.: 15:00 dorost (= vyučování náboženství)

17:00 biblická hodina 20:00 večerní biblická hodina

PÁTEK 26. 11.: 16:00 konfirmační cvičení

17:00 středoškolská mládež

NEDĚLE 28. 11. (1. adventní): 8:30 bohoslužby s večerí Páně

ÚTERÝ 30. 11.: 9:00 Kavárnička 19:00 starší mládež

STŘEDA 1. 12.: 15:00 dorost (= vyučování náboženství)

17:00 biblická hodina

PÁTEK 3. 12.: 16:00 konfirmační cvičení

17:00 středoškolská mládež

NEDĚLE 5. 12. (2. adventní): 8:30 bohoslužby - rodinné

**Příští rok budeme v našem sboru volit
z řad členů našeho sboru**

nové staršovstvo.

**Přistupujte prosím k této otázce
zodpovědně, protože staršovstvo je orgán,
který rozhoduje a řídí chod sboru. Proto do
připravené schránky v sále Třanovského
vhazujte své návrhy bratří a sester, ze
kterých bude sestavena kandidátka a
následně voleno nové 11členné
staršovstvo, které bude řídit náš sbor 6 let.**

**(Podle církevních řádů musí být kandidát starší 21
let.)**

DÁREK Z NĚMECKÉHO INTERNETU

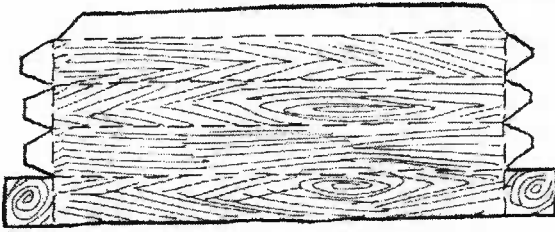
BIBLICKÁ VYSTŘIHOVÁNKA

poučná - veselá - lehce pochopitelná

NEU

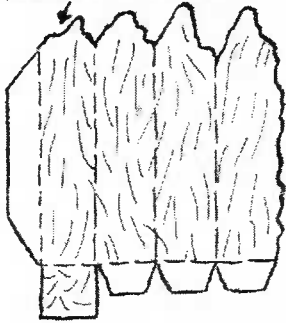
BIBEL-BASTEL-BOGEN

lehrreich · lustig · leicht zu begreifen

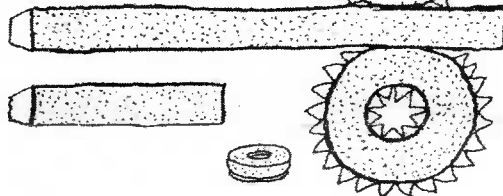

← Der **BALKEN** im eigenen Auge...
...der **SPLITTER** im Auge des Nächsten
(Matthäus 7,3)

Die **SALZSÄULE** (1.Mose 19,26)

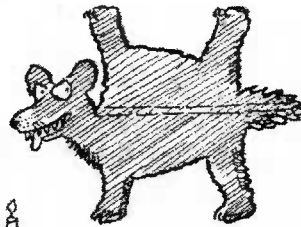
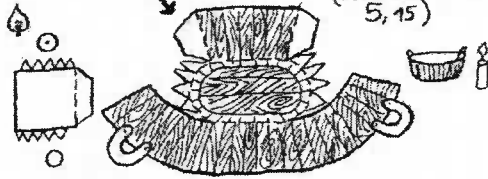
...besser, er hätte einen **MÜHLSTEIN** um den Hals...
(Matthäus 18,6)

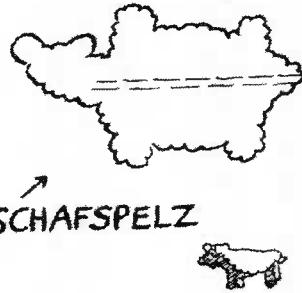
↖ **AUGE** um **AUGE**
↗ **ZAHN** um **ZAHN**
(5.Mose 19,24)

Sein **LICHT** unter den **SCHEFFEL** stellen
(Matthäus 5,15)

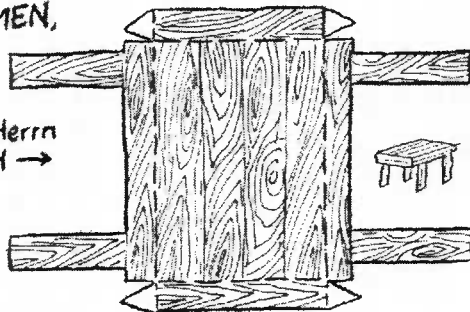

↖ **WOLF** im **SCHAFSPELZ**
(Matthäus 7,15)

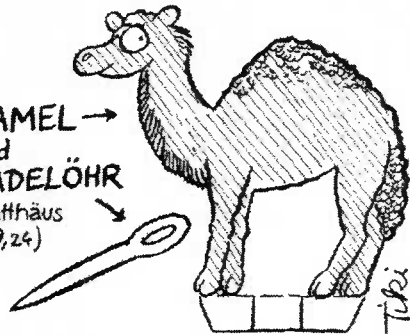

Die **BROSAMEN**,

die von des Herrn **TISCH** fallen
(Markus 7,28)

KAMEL → und **NADELÖHR**
(Matthäus 19,24)

DROBTY, které padají ze **STOLU** pána (Mk 7,28)

VELBLOUD ↑ a **UCHO JEHLY** (Mt 19,24)

OKO za OKO
ZUB za ZUB
(Mt 19,21)

tvé SVĚTLO
k postavení pod KBELEC
(Mt 5,15)

TRÍSKA
do oka bližního
STRÁM
do vlastního oka
KAMEN
(Mt 18,6)
...lépe, když mu kolem
krkú pověsíš MLÝNSKÝ do vlastního
OKA